

Aanvulling der Zondagswet

Amendement van de heer Bruins Slot

No. 8

Ondergetekende heeft de eer het navolgende amendement in te dienen:

Artikel I wordt gelezen als volgt:

Artikel 3, tweede lid, der Zondagswet wordt gelezen:

Indien de gemeenteraad daaromtrent bij plaatselijke verordening regels heeft gesteld, is de burgemeester bevoegd, met inachtneming van die regels voor de tijd na 13 uur ontheffing te verlenen van hetgeen bij het eerste lid is bepaald.

Artikel 4, derde lid, der Zondagswet wordt gelezen:

Indien de gemeenteraad daaromtrent bij plaatselijke verordening regels heeft gesteld, is de burgemeester bevoegd, met inachtneming van die regels ontheffing te verlenen van hetgeen bij het eerste en krachtens het tweede lid is bepaald.

Toelichting

Volgens de thans geldende redactie der artikelen 3, lid 2, en 4, lid 3, der Zondagswet is:

a. de burgemeester bevoegd de daar bedoelde ontheffingen te verlenen, ook indien de raad dienaangaande geen regels heeft vastgesteld. Vgl. het antwoord der Regering in de Memorie van Antwoord aan de Eerste Kamer der Staten-Generaal op een in het Voorlopig Verslag dier Kamer met betrekking tot artikel 4, lid 3, gestelde vraag;

b. de gemeenteraad *niet* bevoegd te bepalen, dat in het geheel geen ontheffing zal worden verleend. Vgl. dezelfde passages in de schriftelijke gedachtenwisseling tussen de Eerste Kamer en de Regering.

M.a.w. het wettelijk regime der artikelen 3 en 4, dat als zodanig reeds valt aan te merken als een, nog wel op een sterk compromissaire gedachtengang berustend minimumregime van Zondagsrust, geldt nog *nergens onverkort* ook, tenzij dan bij de gratie van de burgemeester, nl. indien deze, wat hem vrijstaat, alle ontheffingen weigert.

In het handhaven van het wettelijk minimumregime kan een gemeenteraad, die zich daartoe verplicht acht, slechts slagen door een aantal kunstgrepen, welke voor een Overheidscollege weinig aantrekkelijk zijn. Vgl. hiervoor een artikel van mr. C. J. Verplanke in „De Nederlandse Gemeente” van 30 Juli 1954.

Artikel I van het thans ingediende Regeringsvoorstel brengt in dit alles geen enkele verandering. Het doet niet anders dan hetgeen hierboven onder *a* werd aangegeven buiten twijfel stellen.

Het amendement beoogt nu niet anders en niet meer dan te bewerkstelligen, dat een gemeenteraad, die aan het wettelijk minimumregime van de Zondagswet nu ook niet verder wenst te zien getornd, dat wettelijk regime voor zijn gemeente zal kunnen handhaven zonder dat daarvoor onwaardige kunstgrepen, als bovenbedoelde, nodig zijn.

Het amendement houdt daartoe in, dat geen mogelijkheid tot ontheffing zal bestaan dan alleen, wanneer de gemeenteraad omtrent die ontheffing bij verordening regels heeft vastgesteld.

Een gemeenteraad, die de mogelijkheid tot ontheffing wel wil openstellen, wordt daarin in geen enkel opzicht beperkt.

De burgemeesterlijke bevoegdheid tot het verlenen van ontheffing wordt slechts in zoverre beperkt, dat hij niet meer, zoals thans en in het Regeringsvoorstel, wanneer de gemeenteraad geen regels omtrent de ontheffing stelt, vrij zal zijn in het verlenen van die ontheffing.

In feite is dat echter geen beperking. In de geldende wet is de wetgever er van uitgegaan, dat de gemeenteraad inderdaad regels zal stellen; en in het Regeringsvoorstel blijft de gemeenteraad daartoe in elk geval bevoegd. Hij blijft dus óók bevoegd, met behulp van de meerbedoelde kunstgrepen het verlenen van ontheffing feitelijk uit te sluiten. Hieruit volgt dus, dat het amendement, dat de burgemeesterlijke bevoegdheid tot het verlenen van ontheffing van een verordening afhankelijk maakt, hem in dit opzicht niet verder beperkt dan ook thans en, indien het Regeringsvoorstel zou worden aanvaard, ook in de toekomst mogelijk is en zou zijn.

Het amendement beoogt dan ook uitsluitend de gemeenteraad uit de moeilijkheid te helpen, dat hij handhaving van het wettelijk minimumregime aan Zondagsrust alleen zou kunnen verkrijgen door een verordening met kunstgrepen, als bovenbedoeld, vast te stellen.

BRUINS SLOT.